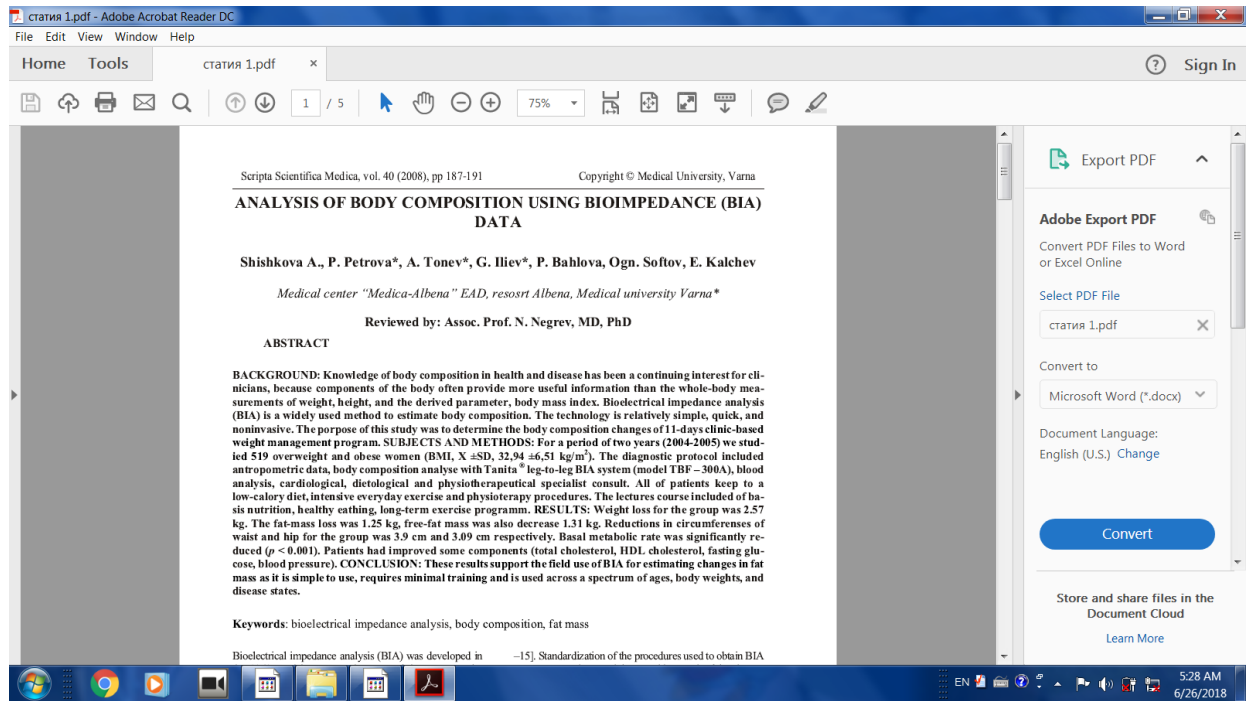

Резюме на научните трудове

Статия 1

Статия 2

Talipes equinovarus (pes equinovarus congenitus) и вроден холестеатом

Talipes equinovarus (pes equinovarus congenitus) and congeniti cholesteatoma

Пл. Недев¹, И. Косев¹, Г. Илиев¹,
К. Керимов¹, К. Калчев², М. Милков³

Резюме

Talipes equinovarus е конгенитален деформитет, който се изразява с извиване на вътре на едното или двете ходила. Етиологията на изкривените стъпала е недостатъчно изяснена. В миналото се е предполагало, че причината е свързана с неудобното положение на плода в матката. Въпреки това изследванията върху фамилии и близнаци предполагат генетична генеза на състоянието. Терминът „talipes equinovarus“ произлиза от латински „talus“ (става), „equino“ (приличащ, подобен на кон) и „varus“ (обърнат на вътре). Представяме случай на talipes equinovarus, съчетан с вроден екстериоризирал холестеатом при дванадесетгодишно дете.

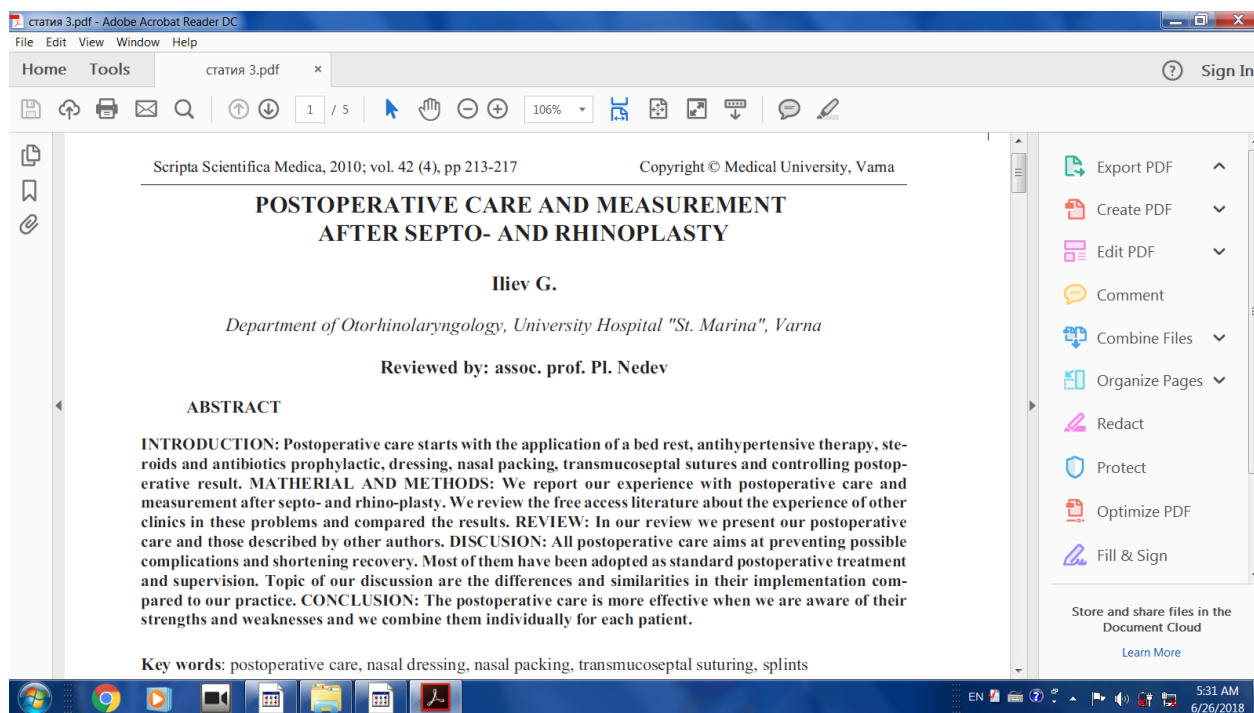
Ключови думи: вроден холестеатом, pes equinovarus congenitus, talipes equinovarus

Abstract

A clubfoot, or congenital talipes equinovarus is a congenital deformity involving one foot or both. The aetiology of congenital club foot is unclear. In the past, clubfoot was thought to be the result of the way the fetus' foot was positioned in the uterus. Although studies on populations, families and twins suggest a genetic component. The term talipes is from Latin talus, ankle, pes, foot. Equino-, of or resembling a horse and -varus, turned inward. We present case of 12 years old child with congenital exteriorized cholesteatoma combined with talipes equinovarus.

Keywords: congenital cholesteatoma, pes equinovarus congenitus, talipes equinovarus

Статия 3

Статия 4

Аденоидна вегетация при възрастни. Представяне на случай

Adenoid hypertrophy in adults. Case report

Пл. Недев, Г. Илиев, К. Керимов, М. Милков, Б. Банова

Резюме

Хипертрофията на третата сливица е една от най-честите причини за носна обструкция, водеща до респираторни заболявания и особено важна за обструктивния слип-апнеа синдром в детската възраст. Аденоидектомията е оперативно отстраняване на аденоида и една от най-честите оперативни интервенции в оториноларингологията в детската възраст. Това състояние се манифестира с постоянни симптоми на билатерална носна обструкция, ринорея, хъркане, носна обструкция и слип-апнеа синдром. Въпреки че аденоидектомията е единственото средство за лечение, то рядко се предприема при деца под еднагодишна възраст. Представяме случай на аденоидна вегетация при жена на 24 г. с обструкция на горни дихателни пътища, слип-апнеа синдром и хроничен синусит, успешно лекувана посредством аденоидектомия.

Ключови думи: аденоидна вегетация, възрастни, аденоидектомия

Abstract

Adenoid hypertrophy is one of the most common causes of nasal obstruction leading to pediatric respiratory distress and is an important cause of obstructive sleep apnea in children. Adenoidectomy, surgical removal of the adenoids, is a common ENT operation worldwide in children with recurrent or chronic nasal symptoms. Tonsillectomy and adenoidectomy are the most common surgical procedures in otorhinolaryngology. This disorder manifests with several symptoms such as bilateral nasal obstruction, rhinorrhea, snoring, hyponasal speech, hypopnea, and sleep apnea. Although adenoidectomy is the only effective treatment for adenoid hypertrophy, it is rarely performed in infants less than 1 year old. This study reports on the successful use of adenoidectomy in 24 year old woman with a triad of upper airway obstruction symptoms, and obstructive sleep apnea, and chronic sinusitis.

Key words: adenoid hypertrophy, adult, adenoidectomy

Статия 5

Хирургични техники за корекции за носната база

Nasal base correction surgical techniques

Пл. Недев, Г. Илиев, М. Милков
Медицински университет - Варна

Резюме

Настоящата статия има за цел да обсъди предимствата и недостатъците на хирургичните техники, използвани за стесняване на носната база. Известни са редица техники, но правилният избор на достъп и подходяща техника изисква точна оценка на широчината на носната база и на изграждащите я структури. Прави се заключение, че европейският нос се нуждае от по-консервативна хирургична техника, като най-подходяща се оказва тази на Weir и нейните различни варианти.

Ключови думи: стесняване на носна база, хирургични техники

Abstract

The aim of this paper is to discuss the advantages and disadvantages of the surgical treatment of the nasal base narrowing. Several different techniques exist, but proper selection of an appropriate approach or combination of techniques first requires evaluation of nasal base width and structure. We conclude that in most of the cases Caucasian nasal base needs more conservative surgical treatment. Based on that we prefer Weir's technique and its modifications.

Key words: nasal base narrowing, surgical techniques

Статия 6

Изследване на носното дишане при пациенти с девиация на носната преграда

Пл. Недев, Г. Илиев, М. Милков,
К. Керимов, Ал. Трайковски

Резюме

Носната обструкция е често срещано състояние в оториноларингологията, предимно обусловена от девиация на носната преграда. Риноманометрията е обективен метод на изследване. Ние представяме своя опит при риноманометрия и риноспиromетрия при пациенти с девиация на носната преграда. Предимствата на риноспиromетрията се изразяват в това, че се изследват едновременно и двете ноздри, като се предотвратява тяхната деформация. Двата метода на изследване се допълват и дават обективна оценка за планиране и провеждане на лечение, съответно на степента на носна обструкция.

Ключови думи: риноманометрия, девиация на носната преграда.

Abstract

Nasal respiratory obstruction is a very common otolaryngologic problem, often caused by nasal septum deformities. Rhinomanometry represents a valid diagnostic support. We present our experience with rhinomanometry and rhinospirometry by patients with nasal septum deviations. Advantages related to rhinospirometry test are the most functional assessment of the patient and the possibility of a simultaneous evaluation of both nostrils without nostrils deformation. These two techniques represent a valid tool for clinicians to decide the most appropriate treatment, based on the degree of nasal obstruction.

Keywords: rhinomanometry, nasal septum deviation.

Статия 7

Приложение на Coblator II system при ТОНЗИЛЕКТОМИЯ

Пл. Недев, Г. Илиев, Д. Марев, М. Милков

Резюме

Целта на проучването е да сравни интра- и постоперативни впечатления от нашия опит, едно клинично проучване и научната информация от други презентации при пациенти, тонзилектомирани с Coblator system II (ArthroCare Corp) спрямо със студената дисекция. Бяха сравнени болката на първия следоперативен ден, употребата на аналгетици, видът диета, продължителността на болката, температурата, отсъствие от училище, интра- и постоперативно кървене.

Основавайки се на нашия опит и метаанализа, ние можем да направим заключение, че тонзилектомията с коблатор е сигурен и ефективен метод, сравнен със студената дисекция.

Abstract

The aim of this study was to compare intra and post-operative recovery over our experience, one clinical research and Medline scientific information in patient submitted to tonsillectomy using a Coblator system II (ArthroCare Corp) to cold dissection. Pain intensity on the first day, use of analgesics, type of diet, and days of pain, fever, nausea, and absence from school, intra- and postoperative bleeding were determined.

Based on our findings from the meta-analysis and experience, we conclude that coblation is a safe and effective method for tonsillectomy compared to cold dissection.

Key words: Tonsillectomy, Cold dissection, Coblation

Статия 8

Клинично наблюдение за ефективността на тонзилотрен при 30 пациенти след тонзилектомия и аденотонзилектомия

Д. Марев., П. Недев, Г. Илиев, М. Милков

Резюме:

Острите и хронични тонзилити са едни от най-често срещаните заболявания при хората. За лечението им се използва широка гама от антибиотици, антихистаминови препарати, обезболяващи, гаргари, локални шпрейове. Целта на настоящото съобщение е да се проучи постоперативното възстановяване след тонзилектомия и аденотонзилектомия от лекарството тонзилотрен, приложено самостоятелно при 30 пациенти. По-конкретно ние изследвахме въздействието на медикамента тонзилотрен след тонзилектомия и аденотонзилектомия при деца до 12 год. и над 12 год. Установи се отчетливо подобряване и скъсяване на следоперативния период на възстановяване. Ефектът от лечението с тонзилотрен е много по-голям при болните, които не са третирани предварително с други медикаменти. Тонзилотрен има много добри показатели по отношение на безвредност и поносимост.

Ключови думи: тонзилектомия, аденоидектомия, тонзилотрен

Abstract

The acute and chronic tonsillitis are one of the most frequently ENT diseases. The goal of this study is to explore Tonzillotren impact pre and postoperative by 30 patients (children 12 ear old and older) who were provided tonsillectomy with\ without adenoidectomy. Treatment with Tonzillotren results in decreased postoperative period. The impact of the treatment is much greater in patients not previously treated with other medications. In conclusion Tonzillotren has very good performance in terms of safety and tolerability.

Keywords: tonsillectomy, adenoidectomy, Tonzillotren

Фрактура на темпоралната кост

Пл. Недев, Г. Илиев, Д. Марев, М. Милков

Резюме

Травмата на темпоралната кост може да се класифицира на три основни категории: травма от тъп предмет, пенетрираща и ятрогенна. Фрактурите на темпоралната кост исторически са били класифицирани като надлъжни и напречни. Ние представяме случай на 3-годишно дете от мъжки пол, постъпило в клиниката по повод остър мастоидит. Първоначалната приемна диагноза е остър мастоидит, но интраоперативната находка установи множествени фрактурни фрагменти по целия мастоид.

Ключови думи: травма на темпоралната кост, фрактура, мастоидит

Abstract

Temporal bone trauma can be classified into three major categories: blunt trauma, penetrating trauma, and iatrogenic trauma. Fractures of the temporal bone have historically been classified as either longitudinal or transverse. We present a case of 3-year-old boy at our Clinic University Hospital St. Marina – Varna, with temporal bone fracture. The initial diagnosis was acute mastoiditis, but intraoperative finding was multiple fracture fragments.

Keywords: Temporal bone trauma, fracture, mastoiditis

Затруднено носно дишане – СИМПТОМ ОТ СОЦИАЛНО ЗНАЧЕНИЕ

Nasal obstruction – a symptom with social significance

Г. Илиев¹, Пл. Недев¹, Ал. Трайков², В. Енева², К. Керимов², М. Милков³

Abstract:

Nasal obstruction is a symptom, not a diagnosis. The assessment of nasal congestion has objective and subjective methods. Nasal congestion or obstruction is one of the most frequent symptoms encountered in primary care and specialist clinics, and it is often the predominant symptom in upper respiratory tract disorders, such as allergic rhinitis, rhinosinusitis, nonallergic rhinitis, and nasal polyposis. According to the WHO (1997) about 12% of the population of the earth suffer from varying degrees of difficulty expressed nasal breathing and decreased sense of smell.

Статия 11

Предизвикателства на синдрома на парене в устата: епидемиология, етиопатогенеза и клиника

Challenges of burning mouth syndrome: epidemiology, etiopathogenesis, and clinical features

М. Милков, П. Недев², Ц. Тончев, Х. Маджова, Г. Илиев²

Факултет по дентална медицина, Медицински университет – Варна
Факултет „Медицина“, Медицински университет – Варна

Резюме

При синдрома на парене в устата (burning mouth syndrome) не се откриват обективни клинични и лабораторни признаци, което затруднява разпознаването му. Честотата му е между 0,7% и 4,6% от населението в развитите страни. Няколко фактора играят основна етиологична роля – психологични нарушения (депресия и тревожност), менопауза и сетивни нарушения. Етиопатогенетичните фактори биват местни, общи и психологични. Разглеждат се основните хипотези и рискови фактори за развитие на заболяването. Представят се особеностите на клиничната симптоматика и придружаващите заболявания при болните със синдрома на паренето в устата. Той трябва да се има предвид при наличието на специфичните болкови оплаквания без изявена обективна находка, особено при жени в менопаузата.

Ключови думи: синдром на парене в устата, епидемиология, етиопатогенеза, рискови фактори, симптоматика

Abstract

Burning mouth syndrome does not present with any objective clinical and laboratory signs that hampers its diagnosis. Its incidence rate varies between 0,7% and 4,76% of the population in developed countries. Several factors including psychological disorders such as depression and anxiety, menopause and sensory disturbances as well play a primary etiological role. The etiopathogenetic factors are local, systemic and psychological. The basic hypotheses and risk factors for the development of the disease are considered. The peculiarities of the clinical symptoms and accompanying diseases in the patients with burning mouth syndrome are presented. It should be born in mind in the presence of specific pain complaints without any manifested objective findings, especially in menopausal women.

Key words: burning mouth syndrome, epidemiology, etiopathogenesis, risk factors, symptoms

Статия 12

Връзката между носната обструкция и енурезис ноктурна – описание на клиничен случай и преглед на литературата

П. Генова, Пл. Недев, Г. Илиев, Н. Сапунджиев,
М. Милков, Д. Марев, Ал. Трайкоски

Резюме

Представяме клиничен случай на 20-годишен пациент с енурезис ноктурна и носна обструкция, дължаща се на девиация на носната преграда, който беше опериран в нашата клиника. След направената септопластика в продължение на деветмесечно наблюдение са преустановени напълно нощните напикавания на пациента. Известна и описана в литературата е връзката между първичната енурезис ноктурна и обструктивната сънна апнея при децата – сънната апнея е често срещана при децата с нощно напикаване и първичното нощно напикаване е чест симптом на такъв обструктивен синдром. Липсват категорични данни за връзката между изолираното нарушено носно дишане без сънна апнея и първичната енурезис ноктурна. Обсъждане на ролята на носната обструкция при случаите на нощно напикаване, които не се повлияват от приложените лечения в детска и по-късна възраст.

Ключови думи: носна обструкция, енурезис ноктурна

Abstract

We present case of a 20 year old patient with primary enuresis nocturna and nasal obstruction due to a deviated nasal septum, which was operated in our clinic. After a septoplasty, for nine month observation have ceased completely bedwetting patient. Known and described in the literature is the connection between the primary enuresis nocturna and OSA in children. Sleep apnea is common in children with primary nocturnal enuresis and nocturnal enuresis is a common symptom of such obstructive syndrome. No confirmed data on the relationship between isolated difficult nasal breathing without sleep apnea and primary enuresis nocturna. Discussions of the role of nasal obstruction in the case of urinary incontinence, which is not influenced by the treatment in the appended childhood and adulthood.

Keywords: nasal obstruction, nocturnal enuresis

Статия 13

Предимства и недостатъци на транспланти и имплантанти, използвани в уголемяващата ринопластика

Ал. Трайкоски, Пл. Недев, Н. Сапунджиев,
Г. Илиев, П. Генова, М. Милков, Д. Марев

Резюме

Транспланти и импланти в ринохирургията се използват често, за да се реконструира поддържането структури за върха за нос, коригиране на седловиден нос, както и подобряване на функцията на носната клапа или форма на върха на носа. Уголемяващата ринопластика е била прилагана предимно при пациенти от жълтата раса, африканци или афроамериканци. Днес, с бързото развитие на пластичната и естетична хирургия, уголемяващата ринопластика е придобила голяма популярност в Азия. Целта на нашата статия е да представим световния опит по този проблем.

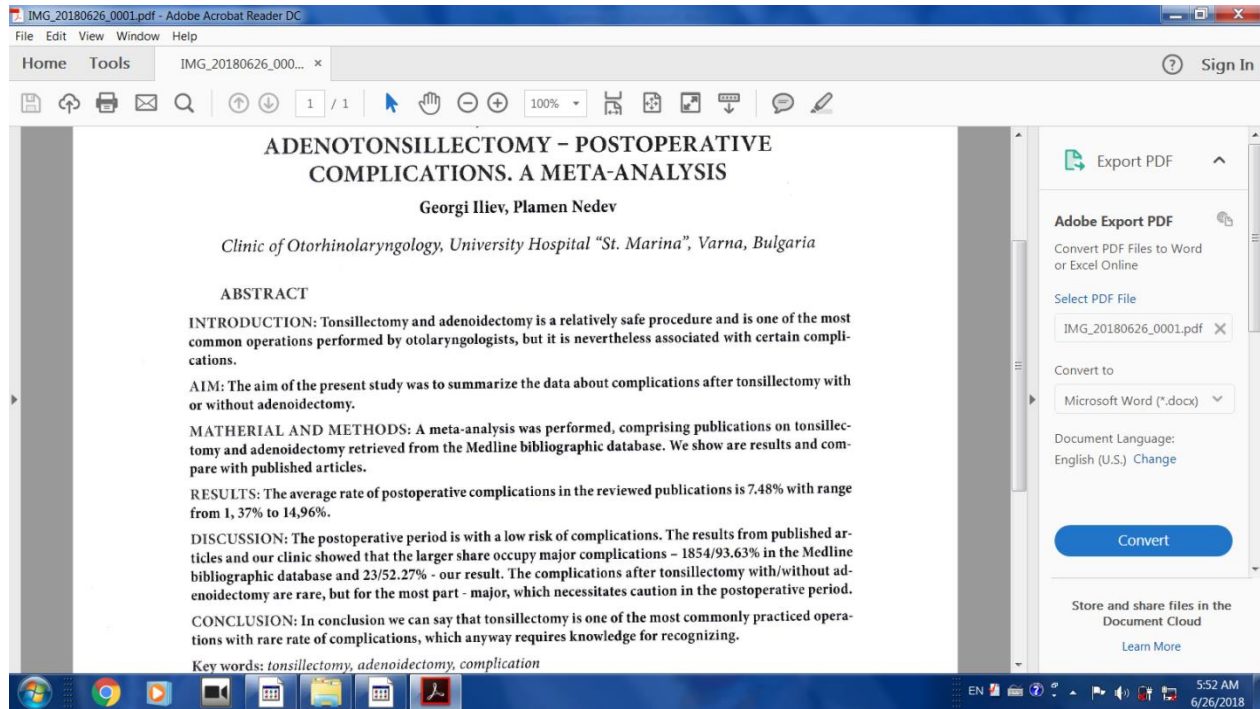
Ключови думи: транспланти, импланти, ринопластика

Abstract

Transplants and implants are commonly used to reconstruct the supporting structures for the nasal tip, correction of a saddle nose, improvement of the nasal valve function or shape of the nasal tip. Augmentation rhinoplasty is primarily of interest for non-Caucasian people. With the rapid development of aesthetic plastic surgery, augmentation rhinoplasty has become one of the most popular plastic operations in Asia. The aim of our article is delivered worldwide experience.

Keywords: Transplants, implants, rhinoplasty

Статия 14

Статия 15

External nasal valve - essence and structure

Iliev G., Nedev Pl., Milkov M.
Prof. Paraskev Stoyanov Medical University of Varna

Resume :

There is a large confusion about the terminology' and the definition of external nasal valve's components - has different terms in the literature relating to the same structures'

After a review of the literature and our experience' we can conclude that the external nasal valve area is far from the caudate edge of the lateral cartilage (caudal from the Mink valve. upholstered in skin, with skeletal support of the Alar cartilage.

Key words: external nasal valve, internal nasal valve' lower lateral cartilage

Статия 16

ОТОГЕНЕН МОЗЪЧЕН АБСЦЕС

ПРЕДСТАВЯНЕ НА СЛУЧАИ ОТ НАШАТА ПРАКТИКА

Доц. д-р Пламен Недев д.м. – Началник клиника по УНГ болести при УМБАЛ „Св. Марина“ - Варна.
Ръководител катедра по Неврохирургия и УНГ болести при МУ-Варна

Доц. д-р Явор Енчев д.м. - Началник клиника по Неврохирургия при УМБАЛ „Св. Марина“ - Варна.
Катедра по Неврохирургия и УНГ при МУ-Варна

Д-р Георги Илиев - Клиника по УНГ болести при УМБАЛ „Св. Марина“ - Варна.
Катедра по Неврохирургия и УНГ при МУ-Варна

Д-р Богомил Илиев - Клиника по Неврохирургия при УМБАЛ „Св. Марина“ - Варна.
Катедра по Неврохирургия и УНГ при МУ-Варна

РЕЗЮМЕ

Авторите описват три случая на отогенен голямомозъчен абсцес, лекувани в клиниките по Оториноларингология и Неврохирургия при УМБАЛ „Св. Марина“ – Варна, два от които успешни и един с летален изход. Описват се клиничната картина, методите за диагностика и лечение. Прави се извод, че тези тежки компликации зачестяват в последните години и всеки обострен хроничен отит следва да се консултира със специалист и да се обсъди необходимостта от оперативно лечение. Потвърждава се становището, че тясната колаборация между оториноларинголог и неврохирург и извършването както на санираща операция на средното ухо, а така също и декомпресия и отстраняване на мозъчния абсцес са от изключителна важност за успешното лечение на това тежко усложнение.

Ключови думи:

Хроничен отит, Отогенен голямомозъчен абсцес, Отогенни усложнения.

Статия 17

ТРИПОДНА ТЕОРИЯ ЗА ХИРУРГИЯ НА НОСНИЯ ВРЪХ

Доц. д-р Пламен Недев, Д-р Георги Илиев, Д-р Марио Милков, Д-р Кенан Керимов, Д-р Александър Трайкоски
Катедра по НХ и УНГ болести при МУ-Варна
Клиника по УНГ болести при МБАЛ "Св Марина"- Варна

РЕЗЮМЕ

Целта на хирургията на носния връх е да редуцира или увеличи по обем, промени формата или проекцията, да промени ротацията или контура на носния връх. Триподната теория на Adamson, представена през 1969 г. и днес е господстваща и поставя основите на хирургията на върха на носа. Макар и днес редица автори да намират сериозни нейни недостатъци, тя в голямата си част отговоря на най-важните въпроси.

Ключови думи: хирургия на носния връх, триподна теория, риносептопластика

Статия 18

КЛИНИКО-АНАТОМИЧНИ ПОНЯТИЯ И СЪОТНОШЕНИЯ НА НОСА ПРИ ПЛАНИРАНЕТО НА РИНОСЕПТОПЛАСТИКА

Доц. д-р Пламен Недев, Д-р Георги Илиев, Д-р Марио Милков, Д-р Кенан Керимов, Д-р Александър Трайкоски
Катедра по НХ и УНГ болести при МУ-Варна
Клиника по УНГ болести при МБАЛ "Св Марина"- Варна

РЕЗЮМЕ

При планирането на очакваните резултати от риносептопластика, от особена важност е познаването на съотношенията между отделните структури на носа и лицето. Предварителното измерване и регистриране на ъглите, размерите и съотношенията на външния нос, насочва хирурга в коя посока да загълбочи усилията си и как да постигне максимално пропорционален и съответстващ на лицето нос. Авторите описват най-често използваните в съвременната риносептопластика измервания и ъгли. Прави се заключение, че човешкият нос и лице никога не са строго симетрични и не винаги са в унисон с определените за идеални ъгли и съотношения.

Ключови думи: риносептопластика, съотношения на носа, ъгли на носа, планиране.

Статия 19

ГАСТРОЕЗОФАГЕАЛНА РЕФЛУКСНА БОЛЕСТ И ОТОЛАРИНГОЛОГИЧНИ ЗАБОЛЯВАНИЯ ПРИ ДЕЦА И ЮНОШИ

Лева, Н.* , М.
Лева*, Кр. Ко-
п. Недев**,
Георгиева*,
Илиев**, П.
Генова**

детска клини-
ка "Клиника**",
Св. Марина",
гр. Варна

Катедра по НХ и
специалности** при
МУ-Варна

Гастроезофагеалният рефлукс (ГЕР) е ретроградно преминаване на стомашно съдържимо към хранопровода със или без регургитация и повръщане. Този физиологичен феномен е най-често след хранене, няколко пъти на ден за кратко време (не повече от 3 минути) и обхваща 1-5% от денонощието при здравите кърмачета, деца и по-възрастни^[10,15].

Въпреки че ГЕР е физиологично състояние в кърмаческа възраст, гастроезофагеалната рефлуксна болест (ГЕРБ) представлява патологичен рефлукс на стомашно съдържимо в хранопровода, асоцииран с развитието на усложнения^[8,10]. ГЕРБ е най-честото езофагеално нарушение при кърмачетата и децата, засягащо както горната част на живот, приблизително 75% от патологията на хранопровода. Истинската честота на ГЕРБ е трудно определяема, поради разнообразния спектър на проявяваната забелязаност^[11].

Статия 20

ХРОНИЧЕН РИНОСИНУИТ ПРИ ДЕЦАТА И АДЕНОТОНЗИЛЕКТОМИЯ

**д-р Петя Генова,
д-р Георги Илиев,
дм, д-р Кенан Ке-
зимов, доц. д-р Ни-
колай Сапунджиев,
м, доц. д-р Пламен
Недев, дмн**

Хроничният риносинусит е една от основните причини за заболяемост при децата. Крайтъгълният камък на лечение за деца с хроничен неусложнен синусит остава терапията с антибиотици, но много пациенти не се подобряват дори след удължени курсове на широкоспектърно перорално лечение. Приетото до сега хирургично лечение на такива пациенти включва ендоскопска синус хирургия и аденоидектомия. Все по-голямо място намира обсъждането и приложението на аденотонзилектомията при хроничните синусити в детска възраст.

Статия 21

СЪВРЕМЕННИ МЕТОДИ ЗА ДИАГНОСТИКА НА ОБСТРУКТИВНАТА СЪННА АПНЕЯ В РАННА ДЕТСКА ВЪЗРАСТ

Д-р Петя Генова, д-р Георги Илиев гм, д-р Кенан Керимов,
доц. д-р Николай Сапунджиев гм, доц. д-р Пламен Недев гмн
Катедра по НХ и УНГ болести при МУ – Варна
Клиника по УНГ болести при МБАЛ "Света Марина" – Варна

РЕЗЮМЕ

Обструктивната сънна апнея (ОСА) в детската възраст засяга не само физическото здраве на децата, но и умственото им развитие, поведенчески проблеми и затруднения в обучението. Поради това е от важно значение ранното и точно диагностициране на дихателния проблем в детска възраст и съответно лечението му. Полисомнографията е златният стандарт за диагноза на ОСА. Тя изисква много ресурси, специализирана лаборатория и осъществяването ѝ има множество ограничения, особено в ранна детска възраст. Все по-голямо приложение в практиката намират частичните полисомнографски изследвания, направени в болнична или домашна обстановка. Лесно, достъпно и ефективно е осъществяването им с оглед диагнозата на обструктивните състояния в ранна детска възраст.

Статия 22

Nasopharyngeal angiofibroma in the right nose cavity, localized on the middle nasal concha – case report

Iliev G.¹, Ivanovska Hr.², Encheva E.²,
Nedev Pl.¹, Ivanova P.¹, Milkov M.³

Nasopharyngeal angiofibroma is a rare benign tumor of the nasal cavity, often presented with aggressive and expansive growth to adjacent structures – the paranasal cavities, nasopharynx, orbit. It occupies about 0.5% of all the head and neck tumors or with an incidence of 1/150 000 people. According to the various authors in the literature it affects young adults in the ages 7-19 or 9-25 usually males. Due to the higher number of cases diagnosed during puberty, the tumor has acquired the name “juvenile” angiofibroma. Evidence for this is also the higher number of androgen receptors or the lack of oestrogen and progesterone (Nat, 2014). Some epidemiological studies point to a higher frequency in South Asia.

Статия 23

Роля на 18F-FDG ПЕТ/КТ в диагностичния алгоритъм при злокачествените епителни тумори на глава и шия

Цв. Йорданова¹, А. Клисарова¹, Г. Илиев², П. Иванова²,
М. Милков³, Хр. Ивановска⁴, Е. Енчева⁴

Резюме

Туморите на глава и шия са хетерогенна група, с разнообразна локализация. Епителните тумори на глава и шия, от които 90% са с плоскоклетъчна хистология, имат сходно развитие, което определя еднотипния диагностичен подход при тях. Целта на настоящия обзор е да направи преглед на литературните данни, касаещи ролята на 18F-FDG ПЕТ/КТ в диагностичния алгоритъм при злокачествени тумори на глава и шия. Проучванията сочат, че целотелесният хибриден образен метод има важна роля при нодално и далечно стадиране, рестадиране, преценка за терапевтичен подход, оценка ефекта от лечение, ранна визуализация на рецидиви, скринингова детекция на синхронни/метахронни тумори и далечни метастази, дори без клинична изява. При пациенти с доказани метастатични шийни лимфни възли с плоскоклетъчна хистология, FDG-ПЕТ/КТ помага за водене на насочена биопсия (панендоскопия) и откриване на първично туморно огнище. По-голям брой от пациентите са в напреднал стадий при установяване на заболяването. Точното стадиране с целотелесно FDG-ПЕТ/КТ изследване, ранна визуализация на далечни метастази и втори първичен тумор при пациенти с епителни злокачествени тумори на глава и шия позволява своевременно промяна на терапевтичния подход, избор на индивидуален терапевтичен план и своевременно лечение, според нуждите на пациента.

Ключови думи: 18F-FDG ПЕТ/КТ, диагностичния алгоритъм, тумори на глава и шия, насочена биопсия, терапевтичен ефект, метастатични шийни лимфни възли

Статия 24

Rare case of choanal atresia in a 54-years-old female

Iliev G.¹, Milkov M.², Kerimov K.¹, Nedev Pl.¹, Ivanova P.¹

Abstract

Introduction: Choanal atresia is a rare disorder presenting with complete separation between the nasal cavity and the nasopharynx. There are two types of this abnormal blockage of the nasal airway – congenital and acquired.

Material and Methods: This paper presents the case of a 54-years-old woman administered to the clinics for septoplasty. During the preoperative diagnostic process via CT scan and endoscope examination a coincidental finding was diagnosed – unilateral congenital choanal atresia. The medical history of the patient revealed difficult nasal breathing which is absent in the right nasal airway, also frequent rhinosinusitis, moreover orthodontic problems with her dentition and malocclusion; regarding her post-birth period she was on feeding tube and with oxygen mask in a neonatal clinic for several months; no facial traumas reported during the rest of her life.

Статия 25

Дефинитивно лъчелечение, съчетано с таргетна терапия при локорегионално авансирани карциноми на ларинкс, хипофаринкс и орофаринкс – предварителни резултати по отношение опита на един център с приложение, поносимост и ранни странични реакции

Definitive Radiotherapy Combined with Targeted Therapy in Locoregional Advanced Cancer of Larynx, Hypopharynx and Oropharynx-preliminary Report of Single Institution Experience, Patients Compliance to the Treatment Protocol and Early Toxicity

Ивановска Хр.¹, Енчева Е.¹, Радева Т.¹, Паламудова Д., Илиев Г.³, Билюкова С.¹,
Гуглева Т., Желев К., Димитрова Е.², Цонев Н., Щерев И.²

¹Клиника по лъчелечение, УМБАЛ „Св.Марина“ – Варна

²Клиника по медицинска онкология, УМБАЛ „Св.Марина“ – Варна

³Клиника по УНГ, УМБАЛ „Св.Марина“ – Варна

Ivanovska Hr.¹, Encheva E.¹, Radeva T.¹, D. Plalamudova D.¹, Iliev G.³, Biulykova S.¹,
Gugleva T.¹, Zhelev K.¹, Dimitrova E.² Tsonev N.², Shterev I.²

Резюме:
Цел: Да се докладва клиничния опит на Клиника по лъчелечение към УМБАЛ „Св. Марина“ – Варна, при прилагане на дефинитивно лъчелечение, съчетано с цетуксимаб при пациенти с локорегионално авансирани карциноми на глава и шия (КГШ), наблюдаваната токсичност и протоколи за овладяването ѝ.
Материали и методи: Проучването включи 36 пациенти с локорегионално авансирани КГШ, постъпили за провеждане на дефинитивно лъчелечение, съчетано с цетуксимаб в периода 2015 – 2018 г. При всички на базата на планиране с ПЕТ-КТ се приложи техниката на облъчване VMAT и IGRT, с предписване до 70 Gy в първичния тумор и ангажираните лимфни възли. Ерибитуксат се приложи в натоварваща и поддържаща доза. В Клиника по лъчелечение на УМБАЛ „Св. Марина“ – Варна, съвместно с Клиника по медицинска онкология, бе създаден протокол за премякчаване на пациентите. Оценка на реакциите ставаше от лекуващия лекар по скалата на CTCAE vers. 4.0.
Резултати: По време на прилагането на натоварващата доза, при 6, от всичките 36 пациенти, е наблюдавана анафилактична реакция. Само при двама пациента е наложена корекция на две инфузии поддържаща доза на 75 процента, без прекъсване на лъчелечението и инфузиите. Един пациент отказ да продължи терапията. Един пациент починал от сърдечна коморбидност на втората седмица. Всички останали 26 пациенти приключиха лъчелечението, съчетано с таргетна терапия в пълен обем, като се наблюдава само умерена токсичност по отношение на кожата и нейните производни до 3 степен. Не е наблюдавана хематологична токсичност.
Заключение: 75% от пациентите приключиха лечението в пълен обем, с максимум трета степен реакции, и с нормално качество на живот. Понастоящем това е първото известно проучване в Българската клинична практика по отношение на използване на цетуксимаб, в комбинация с лъчелечение и докладване на резултати от ранна токсичност и поносимост.

Abstract:
Objective: To report the clinical experience of Radiotherapy Department at University Hospital St. Marina, Varna, with definitive radiotherapy combined with targeted therapy Cetuximab in patients with locally advanced head and neck carcinoma (LAHNC), the observed toxicity and management protocols.
Materials and Methods: The study included 36 patients with LAHNC who received definitive radiotherapy combined with Cetuximab in the period 2015-2018. VMAT and IGRT irradiation techniques were applied in all patients, with a prescription of total dose to 70Gy in the primary tumor and the involved lymph nodes, based on PET-CT. Cetuximab was administered according to the known protocol. Both Radiotherapy and Medical Oncology Departments of the University Hospital “St. Marina” – Varna elaborated common protocol for premedication. The side effects were evaluated by the treating physician according to the CTCAE vers. 4.0.
Results: During the application of the loading dose, an anaphylactic reaction was observed in 6 out of all 36 patients. The reduction of maintenance doses with 75% was done only in two patients without interruption of radiotherapy schedule and the planned infusions. One patient refuses to continue therapy. One patient died of cardiac comorbidity in the second week. All the others 26 patients completed the full course radiotherapy combined with full dose target therapy, with only moderate toxicity up to grade 3. No haematological toxicity was observed.
Conclusion: The reported patients compliance was high 75%, with no higher than grade 3 side effects and a good quality of life. To our knowledge currently, this is the first study in Bulgarian clinical practice regarding the application of Cetuximab in combination with radiation therapy and reporting of early toxicity and patients compliance.

Malignant tumors of the epipharynx - our five years of experience

Iliev G.¹, Ivanovska Hr.², Encheva E.², Ivanova P.¹,
Kerimov K.¹, Milkov M.³

Abstract

Introduction: The nasopharyngeal carcinomas are malignant neoplasms arising from the epithelial cells that cover the surface of the nasopharynx. Due to its asymptomatic presence this cancer is often diagnosed in the late stages of the disease. Options for treatment are radiotherapy and chemotherapy.

Materials and methods: A retrospective study over a period of 6 years presenting the cases of 45 patients with malignant tumors of the epipharynx and their follow-up.

Results: Thirteen of the all forty-five patients diagnosed with the nasopharyngeal carcinoma were admitted to the radiotherapy department. The results show a complete response in seven of the patients.

Conclusion: The malignant tumors of the epipharynx are a rare disease which still remain a late-on diagnosed tumor. Radiotherapy with concomitant chemotherapy has increased survival.